רח' הרב עוזיאל 41 ב"ב

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

עלון מס': 361

פרשת ויקרא

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הַנְהָגַת הַבּוֹטֵחַ בְּעִנְיְנֵי הַשָּׂכָר בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא

לְאַחַר שֶׁנִּתְבָּאֵר הָאֹפֶן וְהַדֶּרֶךְ שֶׁיְּנַהֵג הָאָדָם בְּבִטָּחוֹן בַּה' בְּעִנְיָנִים הַקְּשׁוּרִים לְחוֹבַת הָאֲבָרִים שֶׁל הָאָדָם בִּדְבָרִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם תּוֹעֶלֶת אוֹ נֵזֶק לַאֲחֵרִים (הַחֵלֶק הַחֲמִישִׁי), מְבָאֵר לָנוּ 'רַבֵּנוּ בַּחְיֵי' כֵּיצַד צְרִיכָה לִהְיוֹת הַנְהָגַת הַבּוֹטֵחַ בַּה' יִתְבָּרַךְ בְּחֵלֶק הַשִּׁשִּׁי, שֶׁהוּא בְּעִנְיְנֵי הַדְּבָרִים הַקְּשׁוּרִים לְעִנְיַן הַשָּׂכָר בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא.

אָדָם שֶׁרָאוּי לְקַבֵּל שָׂכָר, הַשָּׂכָר נִתָּן לוֹ בְּאֶחָד מִשְּׁנֵי אֳפָנִים: הָאֶחָד, שֶׁמְּקַבֵּל אֶת שְׂכָרוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה בִּלְבָד אוֹ בָּעוֹלָם הַבָּא בִּלְבָד. וְהַשֵּׁנִי, לִפְעָמִים רָאוּי לוֹ לְקַבֵּל שָׂכָר עֲבוּר מִצְוָה אַחַת גַּם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְגַם בָּעוֹלָם הַבָּא. אֶלָּא שֶׁבְּשׁוֹנָה מִן הָעֲנָשִׁים הַנִּתָּנִים לָאָדָם חָלִילָה עַל עֲבֵרוֹת שֶׁעָשָׂה בָּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁפִּרְטָה לָנוּ הַתּוֹרָה עַל אֵיזוֹ עֲבֵרָה חַיָּב סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג וְחֶנֶק וְכַדּוֹ', לְעִנְיַן הַמִּצְוֹות לֹא פֵּרְטָה לָנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מַהוּ הַשָּׂכָר הַנִּתָּן עַל כָּל מַעֲשֶׂה מִצְוָה בָּעוֹלָם הַזֶּה. הַטַּעַם שֶׁלֹּא נִתְפָּרֵשׁ בַּתּוֹרָה הַשָּׂכָר וְהָעֹנֶשׁ הַנִּתָּנִים בָּעוֹלָם הַבָּא

אֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים וְגַם לֹא נִתְבָּאֵר לָנוּ בְּדִבְרֵי חַז"ל מַהוּ הַשָּׂכָר בָּעוֹלָם הַבָּא, מִפְּנֵי שֶׁהַשָּׂכָר כָּל כָּךְ גָּדוֹל וְעָצוּם עַד שֶׁלֹּא נִתָּן לְהַסְבִּיר אוֹתוֹ עַל פִּי הֲבָנַת עִנְיְנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְרַק לְמִי שֶׁהָיָה בְּמַדְרֵגָה גְּבוֹהָה מְאֹד, כְּמוֹ הַנְּבִיאִים, אָמַר ה' יִתְבָּרַךְ אֶת הַשָּׂכָר. כְּמוֹ שֶׁאָמַר לִיהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל (זְכַרְיָה ג, ז): "וְנָתַתִּי לְךָ מַהְלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה". ה' יִתְבָּרַךְ רָמַז לוֹ בַּנְּבוּאָה, שֶׁבָּעוֹלָם הַבָּא תִּהְיֶה מַדְרֵגָתוֹ גְּבוֹהָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת שֶׁנִּקְרָאִים עוֹמְדִים, כִּי הַשָּׂכָר בָּעוֹלָם הַבָּא הוּא טָהוֹר כָּל כָּךְ, עַד שֶׁלֹּא נִתָּן לְהָבִין אוֹתוֹ כָּל עוֹד אָנוּ קְשׁוּרִים לַגּוּף שֶׁהוּא מְגֻבָּל.

טַעַם נוֹסָף מַדּוּעַ לֹא הֻזְכַּר שָׂכָר וְעֹנֶשׁ בָּעוֹלָם הַבָּא, מִפְּנֵי שֶׁדְּבָרִים אֵלּוּ לְרֹב פַּשְׁטוּתָם עָבְרוּ בְּעַל פֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְכָל דּוֹר הָיוּ הַחֲכָמִים וְהַנְּבִיאִים מַסְבִּירִים לָעָם יִשְׂרָאֵל אֶת הַשָּׂכָר שֶׁיְּקַבְּלוּ בָּעוֹלָם הַבָּא עַל כָּל מִצְוָה וַאֲפִלּוּ הַקְּטַנָּה שֶׁיַּעֲשׂוּ, וְכֵן אֵיזֶה עֹנֶשׁ יְקַבְּלוּ שָׁם עַל עֲבֵרָה חָלִילָה.

הַקָּבָ"ה הִדְרִיךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם כְּאָב הַמַּדְרִיךְ אֶת בְּנוֹ

טַעַם נוֹסָף, מִפְּנֵי שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הָיָה בְּמַצָּב שֶׁל מְעוּט הֲבָנָה. הֵם יָצְאוּ מִמִּצְרַיִם אַחֲרֵי שֶׁהָיוּ שָׁם בְּדַרְגָּה נְמוּכָה מְאֹד מִבְּחִינָה רוּחָנִית, וְלָכֵן ה' הִסְבִּיר לָהֶם בְּצוּרָה קַלָּה וּמִיָּדִית עַל הַשָּׂכָר וְהָעֹנֶשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁאָב מַסְבִּיר לִבְנוֹ הַקָּטָן שֶׁאִם יִתְנַהֵג יָפֶה יְקַבֵּל סֵכָרִיָּה וְאִם לֹא יִתְנַהֵג יָפֶה יְקַבֵּל עֹנֶשׁ, אַף עַל פִּי שֶׁבֶּאֱמֶת הַשָּׂכָר הָאֲמִתִּי שֶׁל הַיֶּלֶד הוּא רַק כְּשֶׁיִּגְדַּל, שֶׁרַק אִם הוּא לָמַד טוֹב בִּילְדוּתוֹ הוּא יַצְלִיחַ בַּחַיִּים, בְּכָל זֹאת הָאָב מַזְכִּיר לוֹ אֶת הַשָּׂכָר הַמִּיָּדִי בִּדְמוּת סֵכָרִיָּה וְכַדּוֹ'. כָּל זְמַן שֶׁהַיֶּלֶד נִמְצָא בְּמַצָּב שֶׁהוּא עֲדַיִן לֹא חָכָם מְאֹד, אִם יֹאמַר לוֹ אָבִיו שֶׁיִּלְמַד טוֹב כְּדֵי שֶׁכַּאֲשֶׁר יִהְיֶה גָּדוֹל יִהְיֶה לוֹ מִקְצוֹעַ טוֹב וּפַרְנָסָה בְּרֶוַח, הַיֶּלֶד לֹא יִשְׁתַּכְנַע כִּי הוּא לֹא מֵבִין אֶת זֶה, וְרַק כְּשֶׁיִּגְדַּל הַנַּעַר יָבִין כַּמָּה הָיָה חָשׁוּב עֲבוּרוֹ הַלִּמּוּדִים וְהַהִתְנַהֲגוּת הַטּוֹבָה שֶׁלּוֹ.

כָּךְ גַּם הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ הִסְבִּיר לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַשָּׂכָר וְהָעֹנֶשׁ הַמִּיָּדִי, כֵּיוָן שֶׁרַק כָּךְ הֵם יִשְׁתַּכְנְעוּ שֶׁטּוֹב יוֹתֵר לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹות הַתּוֹרָה וּלְהִמָּנַע מֵהַדְּבָרִים הָאֲסוּרִים,

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "שער הביטחון".

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	18:37	18:37	18:35	18:38
יציאה:	19:28	19:28	19:27	19:29
ר"ת:	20:13	20:13	20:11	20:14

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:18

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת חיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17 , סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות
מאת הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: יש לנו חדר בבית ששם אנחנו מניחים את כל החמץ ומוכרים את החדר לגוי האם הוא חייב בבדיקה?
תשובה: אין החדר חייב בבדיקה ואף שהמכירה אינה נעשית אלא למחרת ביום יד מכל מקום כיון שדעתו למכור לגוי לא צריך לבודקו אולם באופן זה יש להקפיד שימכור החדר ולא רק החמץ שברשותו.
[נחלקו בזה הגאון חתם סופר או"ח סי' קלא והרב חיי אדם כלל קיט סי' יח ולהלכה פסק בחזו"ע פסח עמ' נא להקל שאינו צריך לבדוק אך פשוט בסברא דמיירי באופן שמוכר הבית ולא החמץ שבו].

שאלה: במטבח יש לנו שולחן שכל השנה אוכלים עליו בלי מפה מאכלי חמץ האם מותר להשתמש בו בפסח
תשובה: מותר להשתמש ע"י שישפוך עליהם מים רותחים ואם חושש שהמים הרותחים יזיקו לשולחן יכול להניח על השולחן מפה בכל ימי הפסח ומותר להשתמש בפסח [שו"ע סי' תנא סעיף כ וחזו"ע פסח עמ' קנט].

שאלה: האם יש חיוב בדיקת חמץ ברכב
תשובה: חייב לבדוק רכבו מחמץ בליל יד' לאור הנר ויברך על הבדיקה שבביתו ויכוין לפטור הבדיקה שברכב ומיד שגומר לבדוק הבית יבדוק הרכב [שו"ת יחוה דעת ח"א סי' ה ומש"כ בליל יד' לאפוקי ממה שראיתי בס' הליכות מועד פרק ו הלכה ט שכתב שרשאי אף ביום יג' לאור החמה כדין אכסדרה זה אינו כיון שאכסדרה אורה רב משא"כ ברכב ופשוט].
שאלה: האם וכיצד ניתן להכשיר כירים קרמיות או אינדוקציה לפסח באופן שכל השנה נשתמשו בהם לחמץ?
תשובה: הכירים הנ"ל פועלים על חשמל ומכוסות במשטח עבה וחסין כעין זכוכית שעליו מניחים את הסיר או המחבת [אמנם בכירים אינדוקציה הבישול נעשה ע"י השראה מגנטית דהיינו שבכירים רגילות או קרמיות הבישול נעשה ע"י פליטת חום מהכירים אל הסיר משא"כ בזה הכירים פולטות אנרגיה מגנטית] ומאחר והשימוש בהם נעשה ע"י הזכוכית דינם ככלי זכוכית ואין צריכים הגעלה כלל אלא ינקה אותם היטב ודי בזה
[ע"פ המבואר בשו"ע סי' תנא סעיף כו בדין כלי זכוכית ועי' בס' הליכות מועד עמ' עט שכתב להחמיר בזה ואין דבריו נראים]

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אֵיזֶה תַּלְמִיד חָכָם נִקְרָא רוֹצֶה?

נאמר בתורה פעמיים 'לא תרצח'. פעם בעשרת הדברות שבפרשת יתרו, ופעם בפרשת ואתחנן. אך באחד מנוקד לא תִרְצַח בקמץ, ובאחד מנוקד לא תִרְצַח בפתח, מה פשר השינוי הזה?
אמנם איננו מבדילים כל כך ביניהם, אך המדקדקים כמו עדת הבוכרים מבטאים את הקמץ יותר רחב ופתוח, וְהַפַּתַח יותר דק, וכך באמת צריך להיות לפי הדקדוק. פעמים יש תיבות בניקוד פתח כגון 'אשר בַּמַּיִם מתחת לארץ' (שמות כ, ד), ופעמים יש בקמץ 'ויהי מבדיל בין מים לָמָּיִם' (בראשית א, ו). האשכנזים הרחיקו לכת ומבטאים את הקמץ כמו חולם, אך כדי שלא יהיה פעמיים חולם, במקום שהניקוד חולם הם מולידים יו"ד "יעקוב", וזהו נגד ההגיון, וכי כתובה שם יו"ד, אלא ניקוד החולם מחייבם להוסיף יו"ד כדי שיהיה הבדל בין הקמץ לחולם, ואין זה מסתבר, אלא מבטאם של הבוכרים מתקבל על הדעת שהקמץ יותר רחב והפַּתח יותר צר.
על כל פנים שינוי זה בניקוד בין תרצח בקמץ ובין בפתח בא לרמוז על דרשת רבותינו (ע"ז יט:) על הפסוק 'כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה', יש תלמיד חכם שלא הגיע להוראה עדיין, לא למד מספיק ולא ניחון בכושר הכרעה בדינים כפי הצורך. צריך ללמוד ולשקוד רבות ולקבל מפי רבותיו שיתנו לו תעודת הוראה, אם מורה ללא תעודה זהו תלמיד שלא הגיע להוראה, ובודאי רבות מהוראותיו אינן נכונות, ועליו יכון מאמר הוידוי ביוה"כ "את אשר טהרת טמאתי, ואת אשר טמאת טהרתי. את אשר התרת אסרתי, ואת אשר אסרת התרתי. את אשר אהבת שנאתי, ואת אשר שנאת אהבתי. את אשר הקלת החמרתי, ואת אשר החמרת הקלתי. את אשר קרבת הרחקתי, ואת אשר הרחקת קרבתי" **(מדברי מרן זצ"ל שהובאו במעדני המלך ח"ג)..**

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

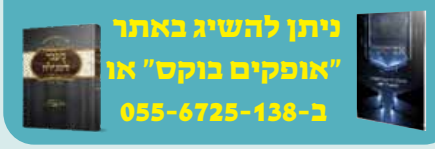
המלך דוד
המלכות בישראל כלבנה

במאמר זה נבאר סיבה נוספת מדוע בחן דוד המלך את יחסו של שאול אליו דווקא ביום ראש חודש, דוד המלך מסמל את הלבנה (כפי שיבואר), ויום ראש חודש הוא היום שבו מתחדשת הלבנה וכך גם כוחו של דוד המלך מתחדש, ואולי יועיל היום שבו נראתה הלבנה, שיוכל להתחבר עם שאול המלך באהבה ואחווה כבראשונה ('משבצות זהב' שמואל א עמוד שסה). ומובא ב'זוהר הקדוש' (יתרו דף פה ע"א), שגם בני ישראל, נמשלו ללבנה, כשם שהלבנה גודלת במהלך ימי החודש ובסופו מתמעטת ונעלמת, אך מיד שוב חוזרת ומתחדשת, כך עם ישראל פעמים גדלים ופעמים מתמעטים ולפעמים נראה שאף נעלמים, אך עם כל זאת 'עם ישראל חי' ומחדש כנשר נעוריו, וכתב רבינו בחיי (פרשת וישב, ודברי עצמו), שמשום כך עושים שמחות וריקודים בקידוש החודש, דוגמת שמחת נישואין, לרמז שעם ישראל מצפה לזכות לחזור להידבק בשכינה, כפי שהיה בזמן שבית המקדש היה קיים.
ה'זוהר הקדוש' מחשיב את מלכות בית דוד וכלל ישראל ליחידה אחת, ומשווה אותם ללבנה, כשם שהלבנה גודלת במהלך חמישה עשר הימים הראשונים של החודש, ולאחר מכן מתמעטת, כך מלכות ישראל החלה להתגלות בעולם מתקופת אברהם אבינו, והגיעה לשיא תפארתה לאחר חמישה עשר דורות בימי שלמה המלך, באותה העת אורם של ישראל האיר את כל העולם כולו, וכבוד ה' היה מלא את כל הארץ, בתקופה זו בנה שלמה המלך את בית המקדש הראשון המכונה 'אורו של עולם' (בבא בתרא ד ע"א), ומלך על כל העולם ככתוב (דברי הימים א כט, כג) "וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא ה'", ומובא בגמרא (עבודה זרה ג ע"ב), שבאותה העת לא היו מקבלים גרים, מפני שידעו שבאו להתגייר רק מפני כבודם של ישראל.
לאחר תקופת שלמה המלך הלכה מלכות ישראל ונחסרה, כאשר מיד לאחר מותו של שלמה המלך התפצלה המלוכה לשתיים, בין רחבעם בן שלמה לירבעם בן נבט, ולאחר מכן גלו עשרת השבטים ונותרו בארץ ישראל רק שני שבטים בלבד (יהודה ובנימין והכהנים והלויים שהיו גרים עמם), עד שבתקופת צדקיהו המלך שהוא הדור החמישה עשר משלמה המלך, נחרב בית המקדש, וחשך אורם של ישראל, כמו הלבנה ההולכת ונחסרת במהלך חמישה עשר הימים האחרונים של החודש עד שמתכסית מעינינו.

דוד מלך ישראל חי וקיים

אך כל סיום הוא פתח להתחלה חדשה, ומיד לאחר שנעלם מעינינו אור הלבנה היא חוזרת ומתחדשת ביום ראש חודש, וכך נמשל שלטונו של דוד המלך לאור הלבנה, כלשון הפסוק (תהלים פט, לו-לח) "אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב, זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי, כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם". ולכן מלכות דוד פעמים שעולה ומאירה ופעמים מתכסית, אך לעולם היא מתחדשת, ולכן ב'ברכת הלבנה' אנו מזכירים את המשפט 'דוד מלך ישראל חי וקיים' (שולחן ערוך אורח חיים סימן תכו), כי כשם שהלבנה מתחדשת כך מלכות בית דוד תתחדש במהרה בימינו. ולכן בחר דוד לבדוק את יחסי שאול כלפיו ביום ראש חודש, יום שמסמל את התחדשות מלכותו, ולפי תגובתו של שאול יבין האם הוא כועס עליו או שאינו מקפיד עליו.

לקראת הפסח – חוברת חדשה
"אפיקומן", יחד עם הספר החדש
"מעבר לסגולה" על הזרע שמשון
– הגדה של פסח ושיר השירים.
ניתן להשיג באתר
"אופקים בוקס" או
ב-055-6725-138

קו לימוד יומי לנשים ובנות
מתוך ספר
"שער הבטחון המבואר"
מאת הרב יגאל כהן שליט"א
2 – 3 דקות ביום
להצטרפות חייגי:
054-8502066

לאשת החיל

מעלת הפרנון

חברה סיפרה לי שבקטנותה היא כל יום חמישי שטפה להורים שלה את הבית ביסודיות ובשמחה.. ניסינו לחשוב ביחד מה הוביל ילדה צעירה לעשות זאת במשך שנים רבות במסירות ובאהבה? בלי לרטון, לא מתוך רגשות כעס ומרמור. כשהיא חשבה, היא נזכרה שבכל פעם שהיא שטפה את הבית, אמא שלה הייתה חוזרת מהעבודה, מתיישבת ומתחילה לשבח אותה על הניקיון המופתי, היא הייתה מודה לה מכל הלב, מפארת ומהללת אותה על כמה שהיא עוזרת לה, כמה היא לא יכולה בלעדיה, ואיזה מבריק פה ונקי שם. אותה אמא הייתה מתקשרת כמעט קבוע לאחותה ומספרת לה על הילדה הטובה שלה, איך היא מנקה מושלם, ואיך היא עוזרת לה וכו'.. וכך כל פעם ופעם בלי להתייאש, בלי לפספס, תמיד הודתה לה ועשתה מזה "וואו". וזה נתן כוח ממשי לילדה לעשות בשמחה ובכיף.

אך צריך לחדד פה את עניין האמת. כשאמא באמת מעריכה, הילדה תרגיש, אבל כשאמא רק 'משחקת' אותה אומרת תודה וממשיכה הלאה או מנסה לפאר אותה, אבל לא מתוך הלב פנימה, זה לא יעבוד.

רק כשהאמא באמת תעריך ובאמת תאמין בזה שהילדה מושלמת והעזרה שלה כל כך חשוב לה – אז הילדה תאמין ותקבל מזה כוחות ממשיים.

מעבר לכך – שחושבים על זה, גם עם מבוגרים זה עובד.

גם את, אם כל הזמן יעריכו אותך ויגידו לך "וואו, איך שטפת את הבית" או "וואו איזה אוכל טעים", בהתפעלות אמיתית והערכה כנה – לא יגבר בך החשק לעשות עוד?

אז תחשבו מה זה לילדים.. הרי בבסיס שלהם, הם כל כך רוצים לרצות את ההורים, הם כל כך רוצים את הקרבה הטבעית הזו להורה.

ברגע שאת מעריכה אותם ומראה להם כמה הם משמחים אותך אז הם מרגישים יעילים לעולם. הם מרגישים שהם עושים את מה שצריך (ומי לא רוצה להרגיש כך?) – וימשיכו את החיבור הנכון והטוב. ולא את החיבור הרע והמוטעה שמתבטא על ידי הערות ועונשים, אלא הפוך הם רק ירצו עוד ועוד לרצות אותך.

תנסו את זה בבית, בדבר קטן שהילד עושה ובאמת עוזר לך, ופשוט להביע בקול רם התפעלות עד כמה זה עוזר ולהודות ולשמוח מזה, ותראו איך זה מביא מוטיבציה אחרת לגמרי.

לא צריך להתפעל כל כך כאלו הם ילדים לא תקינים שהחליטו סוף סוף לעשות משהו חיובי, אלא הפוך, הם כל כך טובים תמיד, ורוצים לרצות והעניין הזה הצליח ממש לעזור לך ולשמח אותך.

הילד יעשה את הפעולה הזו שוב ושוב בלי שתבקשי רק בכדי לקבל את המחמאה והיחס הטוב. כי מה שכרו על פעולתו? רק המילה הטובה. לא כסף ולא ממתק. היחס, החיוך, ההצלחה הזו לרצות את אמא, היא שווה הון.

התנאי לכל זה, כמו שאמרנו, הוא האמת. אם את לא אמיתית, ילדים ישר שמים לב, יש להם חיישנים רגישים לכך. אם זה לא מהלב עדיף לא להגיד בנתיים, עד שתחפשי ותמצאי בתוכך את הכרת הטוב האמיתית ואת ראיית החיובי, וכך תוכלי לומר את הדברים באמת ולראות תוצאות.

זה רלוונטי לכל אדם בעולם. אין אחד שלא רוצה לקבל מילים טובות ופרגונים על מעשיו. כשכועסים, מענישים ומבקרים איזה תוצאות מקבלים? אולי הם יעשו מתוך פחד בגיל קטן, אחרי זה הם כבר יצפצפו ויתרחקו. זה לא יוצר אצלם רצון טוב לעשות טוב.. אלא זה גורם להם להאמין שהם רעים ולעשות בהתאם למצופה מהם.

רק אם נמחיש להם כל הזמן עד כמה הם מועילים וחשובים, עד כמה הם עושים טוב, אז הם יאמינו בעצמם ובטוב שיוצא מהם, ובוודאי שיעשו חיובי הרבה יותר. שבת שלום!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

פנינים מהפרשה

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר" (א, א)

התורה אומרת שהאדם בעצמו צריך להביא את קורבנו, ושלא יביא את הקורבן על ידי שליח, וזאת משום שאז יראה מה עושים לבהמה ויחשוב שכך היו אמורים לעשות לו על עבירתו שחטא, ויתוודה על חטאו ויחזור בתשובה. המשיל זאת המגיד מדובנא- לרועה צאן שהלך מחוץ לעיר, והסתובב באזור המלוכה, איפה שיש למלך גנים מפוארים של אילנות מגוונים ויפים. ולכמה דקות הרועה נח על אחת האבנים, ושראו זאת הצאן התחילו מיד להשתולל ולעשות שפטים בדשא והעצים...

מיד שראה זאת המלך דרך החלון, שלח שליחים לכלוא את הצאן והבקר שראה הרועה את הצאן כלוא החל לנוס על רגליו כל עוד נפשו בו...

הגיע לחבריו וסיפר להם על הנעשה לצאנו, והם יעצו לו עצה: "תביא למלך מתנה, בקש ממנו מחילה ואז הוא יראה את צערך וישיבם לך!"

וכך עשה לקח איתו מתנה מכובדת, הגיע לארמון, אך השומרים הודיעו לו: "המלך לא נמצא, האם ברצונך למסור לו משהו?"

ענה להם הרועה צאן- "כן, אם תוכלו למסור לו את המתנה שהבאתי לו, תמסרו לו שהיא ממני..."

ששמע זאת המלך ושמע את שהיה, כעס מאד ואמר- "אני רציתי את סליחתו, את המתנה שלו כלל אינני צריך, מגיע לו עונש על חוצפה זו!" הנמשל- שהקב"ה בכלל לא צריך את הקורבן, מביאים אותו משום שעל ידי שנחסר ממון מכיסנו יבוא לנו צער ויכפר על העבירה, אבל העיקר היא בקשת המחילה והחזרה בתשובה.

ולכן האדם בעצמו צריך לבוא ולהתוודות על חטאו ולא לשלוח שליחים.

"וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא בִּשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת ה' אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה" (ד, א-ב)

פירוש הפסוק, אומר המגיד מדובנא בספרו משלי יעקב- שאם אדם חטא בשוגג, זה אות ששגג בכל מצוות ה', שלא עשה את כולם כראוי ולכן ה' לא שמרו מלחטוא. וזה גם הפירוש של מה שאומרים חז"ל שיתוודה בערב יום הכיפורים, "מודה אני, כל רע שעשיתי לפניך, בדרך רע הייתי עומד.

נותן המגיד מדובנא משל להסבר העניין-

משל לאחד שהיה קונה גניבות וגזלות מיד הגנבים והגזלנים, והיה עומד במקום שהגנבים והגזלנים מצויים שם, עבור שאם יגנבו סחורה יהיה הוא הראשון שיקדים ויקנה מהם.

פעם עמד וחיכה במקום ההוא, אך לרוע מזלו באו שודדים ובזזו כל אשר לו...

ואז עמד והתודה- "מי גרם לי כל זאת? הוא מה שעמדתי על דרך רע, לכן עלתה לי הרעה הזאת".

הנמשל: כבר נאמר: "כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים", בתנאי:

"למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם", כלומר, שלא יתערב זר במעשיהם הטובים שאם הם שומרים את המצוות בשלמותן, אז ממילא

תהיה להם סייעתא דשמיא שלא יחטאו בשוגג

(מתוך מיד מלכים על התורה והמועדים מאת הרב יוסף דהן הי"ו, ניתן לקבל ללא עלות במייל zicuy.harabim26@g

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הַלֵּילָה שֶׁנִּשְׁכְּחָה בָּרֶכֶב

הַשַּׁבָּת אָנוּ מַתְחִילִים לִלְמֹד סֵפֶר חָדָשׁ 'וַיִּקְרָא' הַסֵּפֶר שֶׁמְּדַבֵּר עַל הַקָּרְבָּנוֹת, כֵּיוֹם בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵין לָנוּ מִזְבֵּחַ שֶׁיְּכַפֵּר לָנוּ, אֲבָל בִּזְמַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיוּ קָרְבָּנוֹת שֶׁבָּאוּ לְכַפֵּר. הַיּוֹם הָאֶפְשָׁרִיוֹת הַיְחִידוֹת שֶׁנּוֹתְרוּ זֶה 'תּוֹרָה' 'גְּמִילוּת חֲסָדִים' כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת יְכֻפַּר עָוֹן".

סֵפֶר הרה"ג רַבִּי גּוֹאֵל אֶלְקָרִיף שְׁלִיטְ"א נָהֵג הַסָּעוֹת לְאַחַר יוֹם עֲבוֹדָה מְפֻרָּךְ שֶׁל נְסִיעוֹת מֵהֶכָא לְהָתָם. קִבֵּל טֵלֵפוֹן לְהַסָּעָה מִירוּשָׁלַיִם לֶחֶתֵנָּה בִּבְנֵי בָּרָק, קִבֵּל עַל עַצְמוֹ אֶת הַנְּסִיעָה אֲבָל הִתְנָה זֹאת בְּצַד אֶחָד בִּלְבַד.

המשך בעמוד האחרון

המשך מוסר עם סיפור

אוֹתָהּ לְהַעֲבִיר כַּמָּה חֲבִילוֹת, אֲנִי מְאַחֶרֶת תַּקְפִּיץ אוֹתִי.
אֲנִי בְּקֹשִׁי נוֹשֵׁם נֶאֱנָח הַנֶּהָג, מַהֲבַקָּר עַד עַכְשָׁו אֲנִי רַק עַל הַהֶגֶה, וְאֵין לִי כּוֹחוֹת.
אֲבָל הָאִשָּׁה לֹא וִתְּרָה וְאָמְרָה לוֹ זֶה חֶסֶד, עוֹד מִצְוָה אַחַת לְפָנֶיךָ הַשָּׁנָה.
הַנֶּהָג הִסְכִּים אָמַר לְעַצְמוֹ זֶה גַּם חֶסֶד וְגַם שָׁלוֹם בַּיִת. יָרַד לָרֶכֶב. הָאִשָּׁה פָּתְחָה אֶת תָּא הַמִּטְעָן כְּדֵי לְהָשִׂים אֶת הַחֲבִילוֹת, וּלְתַדְהֳמָתָהּ הִיא מַבְחִינָה בַּיַּלְדָּה הָרְדוּמָה. הִיא זוֹעֶקֶת לְבַעְלָהּ - יֵשׁ פֹּה יָלְדָה...!
הַבַּעַל נִזְעָק, וְאוֹמֵר: אֵיזוֹ מִשְׁפָּחָה לֹא אַחְרָאִית! הַיַּלְדָּה הָיְתָה נְעוּלָה בְּתוֹךְ הָאוֹטוֹ. אִם לֹא הָיֵינוּ מְגַלִּים אוֹתָהּ עַכְשָׁו, הָיָה הַסִּפּוּר הַזֶּה יָכוֹל לְהִסְתַּיֵּם, חָלִילָה, בְּאָסוֹן.
הַנֶּהָג הִתְנִיעַ וּמִהֵר לָאוּלָם הַשְׁמוּחוֹת, נִכְנַס פְּנִימָה, נִגַּשׁ לְאַבִי הַמִּשְׁפָּחָה, וְהוֹכִיחַ אוֹתוֹ בַּחֲרִיפוּת: אֵיךְ אַתָּה שׁוֹכֵחַ יָלְדָה בְּאוֹטוֹ...?
אֲבִי הַמִּשְׁפָּחָה הִבִּיט בַּנֶּהָג בְּהַפְתָּעָה: מָה אַתָּה רוֹצֶה מִמֶּנִּי? לֹא שָׁכַחְתִּי שׁוּם יָלְדָה. וּלְיֶתֶר בִּטָּחוֹן בָּדַק שׁוּב וְאָמַר כֻּלָּם נִמְצָאִים כָּאן בְּאוּלָם.
לְבֵינָתַיִם הַיַּלְדָּה שֶׁהִתְעוֹרְרָה אִשְׁתּוֹ שׂוֹחֶקֶת אוֹתָהּ:
אֵיפֹה אֶת גָּרָה?
בִּירוּשָׁלַיִם.
וְלָמָּה עָלִית לָאוֹטוֹ?
הָיָה לִי חוּג נְגִינָה, תָּמִיד אַבָּא שֶׁלִּי מַחֲזִיר אוֹתִי הַבַּיְתָה, בְּאוֹתוֹ יוֹם אַבָּא אָמַר שֶׁהוּא לֹא יַחֲזִיר וְחָבֵר שֶׁלּוֹ עִם טֶנְדֶּר לָקַח אוֹתִי. בָּאתִי לְבַעְלֵךְ וְשָׁאַלְתִּי אוֹתוֹ הַאִם אַתָּה הַהַסָּעָה וּמִשָּׁם הַכֹּל הִיסְטוֹרְיָה.
הַנֶּהָג מִהֵר לְהִתְקַשֵּׁר לְהוֹרֶיהָ אַךְ הַקַּו הָיָה תָּפוּס, הַהוֹרִים הֵרִימוּ אֶת הַמִּשְׁטָרָה וְכָל מִי שֶׁרַק יָכוֹל לִהְיוֹת בְּעִנְיָן שֶׁכְּבָר כַּמָּה שָׁעוֹת שֶׁהַבַּת לֹא חָזְרָה הַבַּיְתָה.
כְּשֶׁעָנוּ לוֹ אָמַר שָׁלוֹם אֲנִי נֶהָג הַסָּעוֹת מִבְּנֵי בְּרָק, וְהַבַּת שֶׁלָּכֶם כָּאן.
אֵיפָה הִיא בַּקְּעָה צְוָחָה מֵהַקַּו.
בִּבְנֵי בְּרָק.
אֵיךְ הִיא הִגִּיעָה לִבְנֵי בְּרָק. הַנֶּהָג מְסַפֵּר לָהֶם בִּקְצָרָה.
הַיַּלְדָּה הַזֹּו נִצְלָה בְּנֵס בִּזְכוּת מִצְוַת הַחֶסֶד הָעָצוּם שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁחֲבֵרָה בְּאִרְגּוּן הַהִתְנַדְּבוּתִי 'עֶזֶר מִצִּיּוֹן'.
כֵּן! זֶה הָאַחַת הָאֶפְשָׁרוּיוֹת לְכַפָּרַת עֲוונוֹת.

פניני הדף היומי

מאת הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

גְּדֵי אִיסּוּר לֹא יִלְבַּשׁ גֶּבֶר לֹא יִלְבַּשׁ גֶּבֶר שִׂמְלַת אִשָּׁה (נזיר דף נט.)

בסוגיתנו מבואר האיסור דלא ילבש גבר שמלת אישה, ומהות האיסור שאסור לגברים להדמות לנשים בלבישת בגדי נשים או בשאר דברים כגון ללקט שערות לבנות מתוך שערות שחורות או לצבוע שערות וכנפסק בשולחן ערוך (יורה דעה סימן קפב) ונחלקו הפוסקים היכן שאין כונת הגבר להדמות לאישה אלא יש לו סיבות אחרות ואמנם הרמ"א (אורח חיים סימן תרצו סעיף ח) כתב שאלו שלובשים בפורים בגדי נשים אין איסור בכך מכיוון שאינם מתכונים להדמות לאישה אלא עושים זאת להרבות שמחה, אם כי פוסקים רבים חלקו על דברי הרמ"א וכתבו שיש לבטל מנהג זה, וכן דנו אם מותר לגבר להשתמש במטריה של נשים לדעת הגר"ש ואזנר בשו"ת שבט הלוי הדבר מותר והוכיח זאת ממה שכתבו הפוסקים שאם לובש בגד אישה בשביל להגן על עצמו מפני השמש או הגשם מותר, אמנם הגאון ר' יהודה צדקה (ראש ישיבת פורת יוסף) דעתו היתה לאסור לגבר להשתמש במטריה של נשים והוכיח זאת ממה שאסור לאישה לצאת עם כלי נשק.
כמו כן דנו הפוסקים האם במקום צער ובושה גם נאמר איסור זה וכגון בבחור שנמצא בתקופת שידוכים ויש לו בראש שערות לבנות רבות או כשצמחו לו שערות רבות בין גבות עיניו, והמרדכי במסכת שבת (סימן שכז) כתב שנראה שבני אדם שיש להם ריבוי שיער על ידיהם ומתבישים להיראות בין אנשים שמותר להסירם ואין בזה משום לא ילבש שאין לך צער גדול מזה, וגם בספר נשמת אברהם הביא בשם הגרש"ז אוירבעך שהתיר לבחור שצמחו לו שערות רבות בין גבות שתי עיניו להסירם משום שזה נחשב מום ואין כאן משום חשש לא ילבש, וכן כשיש לו ריבוי שערות לבנות בראשו וגורם לו עיכוב בשידוכים חשוב כמום ומותר לו לצבוע.
והנה כשם שאסור לגבר ללבוש מלבוש אישה כך גם אסור לנשים ללבוש מלבושי גברים וכן לצאת בכלי נשק וכלשון הפסוק לא יהיה כלי גבר על אישה וטעם האיסור מבואר ברמב"ם (הלכות עבודה זרה פרק יב ובספר החינוך מצוה תקמג) משום שאלו דרכי הגוים ומשום שדברים אלו עלולים לגרום לתקלות ופריצות אם יהיו מלבושי הגברים והנשים שווים.

שבת שלום.

המעוניין לרכוש את הדיסק אונקי על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה ניצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעה קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

וְאֲפִילוּ בְּהַסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהַסְתָּרָה חַיָּב לָדוּן לְכַף זְכוּת

אנחנו ממשיכים בס"ד בפרטים ההלכתיים, של ציווי התורה הקדושה לדון לכף זכות. ועל ידי זה נזכה שלא לומר על אף אחד מעם ישראל דברי גנות.
הזכרנו את דברי החפץ חיים (כלל ג' סעיף ז'), שאם האדם הוא בינוני במעשיו, ולא מפנה לתורה ולמצוות את הגב, כלומר שבדרך כלל מעבירות הוא נזהר שלא להכשל, אבל לפעמים הוא כושל, אם ממה שנראה ממעשיו או נשמע מדבריו נוטה יותר לכף זכות, אז בודאי שאסור לצדד את דבריו או מעשיו לגנות. וזוהי חובה, ואינה רק מידה טובה.
ומוסיף וכותב (כלל ד' סעיף ד') החפץ חיים הקדוש והטהור, שמביא לנו לחיים הרבה מאוד אור, שאף אם נראה שאותו בינוני עשה איסור בכוונה, ולא סתם עשה איסור בלי הבנה, והחטא שעשה הוא חטא מאוד מאוד מפורסם, והאיסור לעשותו ידוע בכל העם, כגון שראו אותו פעם אחת בסתר אוכל דבר אחר (חזיר), ובשאר הפעמים מזה האיסור דרכו להשמר, אסור לגלות את חטאו לאחרים, אלא רק צריך להוכיחו בינו לבינו בדברים רכים. כי אולי שב החוטא פעם אחת בסתר מדרכו הרעה שנטה, ויגונו ברעיוניו על מה שחטא. כי עיקר התשובה היא לפי מרירות הלב, ומצטער מאוד במה שנכשל וזה לו מאוד כואב.
וכל שכן אם הנכשל פעם אחת בסתר הוא אדם תלמיד חכם וירא שמים, אך עתה גבר עליו יצרו והכשילו בכפלים, שבודאי עוון גדול לפרסם את חטאו ואסור אפילו להרהר אחריו, כי בודאי עשה תשובה לפניו, ואף אם יצרו גבר עליו פעם אחת בסתר, בודאי נפשו מרה עליו ויודע שמה שעשה אינו בסדר.
ואסיים בסיפור על חבר מאד מתוק, שקביעת עתים לתורה אצלו היא כמו חוק. יום אחד בבוקר הוא מגיע אל רכבו, והנה שם איש עם כעס בקרבו. אמר לו אותו אדם בלהט, 'המכונית שלך ברכב שלי כמעט נוגעת, למה עם רכבך אלי אתה נצמד, מדוע לא חנית יותר בצד. תראה את כל החניה פנויה כאן לפניך, למה אתה חונה כאילו מישהו רודף אחריך'.
ענה לו אותו חבר 'שבלילה הגיע בשעה מאוחרת לביתו, ולא מצא חניה בכל השכונה זולתו, ובעל כורחו הוכרח עם רכבו להצמד, ויכול להביא את השכן שיהיה לזה עד'. ואם היה מקיים אותו אדם דברי חז"ל: "הוו מתונים בדין", ממילא בקלות היה יכול להבין, שבבוקר נסעו כולם לעבודתם ולעיסוקם, ולכן נשארה החניה ריקם.
נזכה תמיד להיות מליצי יושר על עם ישראל, וללמוד ממעשה זה הרבה מוסר השכל, ובא לציון גואל.

ניתן לשמוע היוזק קצר (כדקה וחצי) מידי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל:077-2222-069 שלוחה 3 ואחר כך הקש 1. שמעו ותחי נפשכם! כמו כן ניתן לקבל הומור (מיוחד) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל. 052-768-3816 .

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים